

Ο κυκλαδίτικος ανεμόμυλος ζωντανεύει και μας παρουσιάζει όλα όσα βλέπει, ακούει και ζει καθημερινά. Το ταξίδι αρχινά...

Γεια σας, είμαι η Σοφία ο ανεμόμυλος, αλλά μερικοί με φωνάζουν «Ο ανεμόμυλος της Μυκόνου». Όπως καταλάβατε, βρίσκομαι στη Μύκονο. Για να με φτιάξει κάποιος θα κουραστεί πάρα πολύ, γιατί η κατασκευή μου είναι πολυδάπανη. Επίσης τα υλικά που θα χρειαστεί είναι αρκετά, αφού αποτελούμαι από έναν πέτρινο πύργο, ξύλινη στέγη, ξύλινη φτερωτή με χόρτο, σχοινί και πανί. Το σχήμα μου είναι κύλινδρος. Κάτι άλλο....βρίσκομαι σε ένα μεγάλο ύψωμα και αγναντεύω το πέλαγος.

Ο μυλωνάς είναι ένας πολύ καλός μου φίλος, γιατί ό,τι αέρας κι αν φυσήσει ο μυλωνάς θα με βοηθά και πάλι. Επίσης, έτσι μου δείχνει ότι είναι ένας πολύ καλός φίλος που θα με στηρίζει για πάντα.

Κάθε πρωί, ακούω τα πουλιά να κελαηδούν χαρούμενα και ευτυχισμένα. Επίσης, ακούω τα παιδιά να τρέχουν χαρούμενα με τα παιχνίδια τους και τους φίλους τους. Κάτι άλλο που με κάνει να χαίρομαι, είναι όταν ακούω τα παιδιά να γελάνε με τα αστεία τους. Συχνά ακούω και τα κουτσομπολιά που λένε οι κοπέλες στις κόρες των φίλων τους. Επίσης κάπου κάπου τις ακούω που μιλάνε για προξενιά. Επιπρόσθετα, συνήθως ακούω και τα κύματα να σπάνε στις άκρες των βράχων.

Η αγαπημένη μου συνήθεια είναι να βλέπω τα παιδιά να παίζουν με την μπάλα τους, καθώς οι γονείς τους περιμένουν να αλεστεί το σιτάρι, για να γίνει αλεύρι και να το πάρουν να το κάνουν ψωμί. Κάτι άλλο που μου αρέσει πάρα πολύ, είναι να βλέπω τα εκκλησάκια να λάμπουν και να είναι ακριβώς στους

πρόποδές μου. Κάθε μέρα όταν βλέπω τα σπίτια των ανθρώπων να λάμπουν χαίρομαι γιατί χαίρονται και οι ίδιοι οι άνθρωποι που ζουν σε αυτά. Το καλοκαίρι επίσης βλέπω τα παιδάκια να παίζουν στην άμμο και να φτιάχνουν πολύ ωραία κάστρα, αλλά βλέπω και τους γονείς τους που κάποτε μπαίνουν μέσα στη θάλασσα για να παίξουν με τα παιδιά τους, κι όλοι είναι πολύ χαρούμενοι!

Όταν έρχονται τα παιδιά ή οι μεγάλοι για να παίξουν ή για να κουτσομπολέψουν εγώ είμαι πολύ χαρούμενη. Ακόμα και τη νύχτα είμαι χαρούμενη και ευτυχισμένη γιατί δε μένω μόνη μου, έρχονται καθε νύχτα οι άντρες και οι έφηβοι και διοργανώνουν γλέντια στον περίβολό μου. Ελπίζω, αυτά τα έθιμα να μην σταματήσουν ποτέ, γιατί νομίζω ότι έτσι θα μείνει για πάντα ζωντανό το νησί της Μυκόνου!

Σοφία Παγτελή

Τάξη Ε΄

Δημοτικό Σχολείο Κλήρου

